

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al
Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DĂNILĂ, DAN

68 de sonete / Dan Dănilă. - București : Eikon, 2022
ISBN 978-606-49-0628-1

821.135.1

DTP: Valerian Susan

Editor: Valentin Ajder

dan dănilă

68 de sonete

E I K O N

București, 2022

niciodată

să fie foarte clar: eu niciodată
nu o să scriu ceva numit sonet.
prea e patetic, prea e desuet
și prozodia foarte demodată

eu nu sunt pustnic sau anahoret
ca să mă rog în rimă-mperecheată.
nici nu sunt ahtiat după vreo fată
care mă-nșeală cu un alt băiet.

dacă n-am scris când eram la armată
n-o să încep acum vreun caiet.
nu mă mai tem de-a lui amor săgeată

acum că sunt aproape un ascet
nu vreau în biografie nici o pată:
eu n-o să scriu sonete niciodată.

CUPRINS

rețeta zilelor	5	cuib	31
epigon	6	undeva	32
îngeră	7	julieta	33
modelul	8	corbul	34
orașul	9	busola	35
întâlnire	10	adevăruț	36
norocul lui	11	ovidiu	37
avionul	12	inima	38
soarta	13	tibet	39
anticariat	14	dimineața	40
aripa	15	micul caporal	41
mărul	16	dans	42
tobogan	17	adolescent	43
alchimie	18	gingaș, delicat	44
țara mea	19	natura	45
villon	20	noiembrie	46
război	21	anotimp	47
frigul	22	ecce homo	48
cai verzi	23	farmacie	49
vecinul	24	mic tratat de cădere	50
de toamnă	25	politică	51
eram altul	26	carte	52
ploaie	27	iubiri	53
grădină	28	melancolie	54
matostat	29	poate	55
un ciudat	30	absint	56

bacoviană.....	57	mileniu.....	65
îmbrățișare	58	tabu.....	66
cele mai vechi amintiri	59	rugă.....	67
călătorie	60	orfeu	68
pasăre de noapte.....	61	poezia	69
la luptă	62	moartea	70
valuri	63	pace.....	71
insulă.....	64	niciodată.....	72

rețeta zilelor

puțină tristețe. solemnitate
ca o muzică discretă. ascunsă.
de secrete bine pătrunsă
și o speranță vie peste toate

începe simplu. începe ușor.
cu fața foarte puțin aplecată
scrie ceva în caiet. niciodată
nu schimba un tabiet salvator

corectează. șterge. fă inserții
folosește ghepard sau gazelă.
amintește-ți de rare cuvinte.

mai ales în zori la intersecții
când ai plecat după frazelă
cu un poem nou-nouț în minte.

epigon

vroiam să scriu ceva deosebit
înălțător cu gândul la petrarca
dar nu mai este loc pe arca
poetilor pe care i-am iubit.

mă consolez cu ce mi-a reușit.
evoc numai răscrucile și drumul.
încerc să reînviu parfumul
femeilor pe care le-am iubit.

lira o acordez numai din mers.
încerc să împlinesc același vers
citindu-le pe cele scrise înainte.

aceeași limbă. cu alte cuvinte.
același secol. așa s-au potrivit.
printre poeți pe care i-am iubit.

îngeră

moment solemn: azi dis de dimineață
chiar înainte să mă spăl pe față
mi-a apărut prin geamul de la baie
cu aripi lungi și pletele bălaie

o îngeră cu pielea foarte roz
și ochii verzi ca frunza de rogoz.
prin cămășuța fină de mătase
pe care neglijentă o purtase

am intuit mai jos că se descheie
precum o muritoare de femeie.
sau poate că avea ceva mai pur

care i se ghicea în contrejour.
dar până să mă frec la ochi uimit
a dat ușor din aripi și-a pierit.

modelul

aveam un model la liceul de artă
care poza pentru noi dezbrăcat.
ședea ore în șir complet nemișcat.
era un om sărman. bătut de soartă.

o dată pe o bancă în parc l-am zărit.
bea ulei de porumb. era abătut.
ce bine că nu m-a recunoscut.
un biet bătrânel. un om necăjit.

avea un trup ca un ecorșeu:
fiecare mușchi i se vedea.
la fel era clădit bunicul meu

ah. viața nu le-a fost o acadea.
unul s-a luptat amarnic cu glia
iar celălalt m-a învățat anatomia.

orașul

nu mi-a luat nimic orașul vechi
numai că îmi provoacă amintiri
când dimineața bate în tingiri
sau țiuie ca musca în urechi

miros de piatră arsă uneori
de la potcoava unui cal strunit.
poveste demodată ca un mit
în care suntem niște privitori

din praful care urcă prin lucarne
poți împleti o funie. duhoare
de pivniță suind printre picioare

de mere fermentate și de carne
când treci cu pungile prin piață
și știi că asta nu mai este viață.